

למלך וכו' ידחה מיד, "מי אתה בכלל, פרעוש עלוב ואפילו פחות מכך, שתדרוש לכבד למלך? וכבר כמה ניסו לפניך ויותר מזה תראה את מי שהצליח, הוא לא נראה כמוך. וכל ענין ההצלחה מבולבל מאד, לידע ולהבין באמת מי הצליח ומי עכשיו באמת הוא המצליח. והרי אנו זועקים בכל הלל "אנא ה' הצליחה נא". דוד המלך שהוא המצליח הגדול ביותר שבזכותו נמצא מקום המקדש שזה כיבד לה' ביותר והיה המחפש האמיתי והשפל האמיתי והמקיים האמיתי של התורה, כפי שאנו יודעים היום ע"י דברי חז"ל והצדיקים ואין על זה חולק. והוא ירים את כוס יין ההלל לעתיד כפי שכתוב בגמרא כי לו יאה לברך על הכוס, כידוע כל זה. אבל בימיו ובפרט בתחילת ימיו ואפילו בסוף ימיו, כמה בזיון והסתרה עברו על זכותו וכבודו עד יומו האחרון. ובעקבותיו כל הצדיקים האמיתיים השפלים הענוים והמחפשים כבוד ה' באמת.

נח הצליח הצלחה גדולה. אדם הראשון לא התקיימו תולדותיו וניספו במבול. ותולדות נח מהם נפצה כל הארץ. כל בריות העולם נמשכו מנח. נח זיכה את העולם שכל הבריות הם תולדות של צדיק שזכה לעבוד את ה' ולהוליד ולקיים תולדות. לכן נמשך בכל הברואים אדם בהמה חיה ועוף, באיזה שהוא מקום פנימי, כיסופים וציות לאור הצדיק. כי כולם בשרשם נמשכים ממנו. רש"י פירש מהמדרש יש אומרים היה צדיק אפילו בדורותיו ויש אומרים רק. שאם היה בזמן אברהם אבינו לא היה נחשב. וכן מובא בזהר. רק לפי הזהר מובן שנח היה צדיק מופלג וזכה לעשות יחוד עצום במלכות דקדושה עד שזכה להוליד בעולם העליון,

"אלה תולדות נח". לזכות לעשות תולדות. שיצא משהוא מהחיים שלי. הנפש זועקת אצל כל אחד להנצל מאבדון שלא יעברו כל החיים שלי ככה סתם. זעקת אמת כי כל אחד בא לכאן לעשות משהוא יקר. משהוא שיתקיים לנצח להשתתף ברצון ה' באופן עמוק מאד, שיהיה ממני כבוד ה' לנצח. כל נשמה באה לעולם כדי לזכות לזה. זה רצון אמיתי נצחי שקשור בשורש הרצון הפנימי שמניע את העולם מצד האמת לאמיתו מצד רצון ה'. כי ה' יתברך רוצה שכל איש ישראל יהיה לו חלק בבריאת העולם. "אתם עמי" אל תקרי עמי אלא עימי. כמו שאמרו חז"ל שאתם בוראים עימי את העולם על ידי חידושי תורתכם. וכן מי שמקדש בשבת ואומר "ויכולו" וכו' נעשה שותף בבריאת העולם. ומובא בזוהר שכל נשמה לפני שיורדת לעולם, הקב"ה משביע אותה שתעבוד אותו ולא תשכח אותו בלחץ השכחה וההסתרה של העולם הזה. כך שהרצון הזה הבורע בלב כל יהודי לא להתבזבז, הוא רצון אמיתי שיש לו שורש יקר ורם מצד הקדושה. והרצון הזה מתעורר ומכה בנפש דוקא בזמן עליית אור זכרון הקדושה. היינו בערב שבת סמוך לכניסת שבת ערב חג, חנוכה, מפגשים משפחתיים מרגשים או מפגשי חברים שלא ראו הרבה זמן. כי אז מתעורר השרש המשותף ענין כבוד ה' שיהיה בעולם הבא, התכלית והבושה. והנפש שוב זועקת לתולדה אמיתית שתהיה כבוד ה' לנצח.

הבלבול סביב זה הוא עצום. הרי הקב"ה רצה לטובתנו. לזכות אותנו לעובדו ולכבדו שאין יקר מזה. והרי כל מי שדורש כבוד הוא בזוי ביותר. ואין מכובד יותר מאשר המכבד. ומי שדורש לכבד

זרות והפגמים. והעיקר ע"י התיבה והיציאה ממנה דהיינו ע"י תיבות הדיבור שהאדם מצמצם את כל מהותו וחיייו אל תוך הדיבור, הודיה אמונה תורה ומשפט רצונות וכיסופים תחינה ובקשת מתנת חנם ע"י ההתבודדות ע"י שיכניס כל אדם מישראל את כיסופיו האמיתיים אל הלב וממנו אל הפה עד שיעורר אצל ה' יתברך שיגלה הוא עצמו מליבו לפיו את מה שעדיין לא גילה כידוע.

ונחזור לענין היין והקידוש והכוס שלעתיד לבוא. דוד המלך אומר "פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה". ומובא בתיקוני זוהר ש"אודה" הוא אותו מספר כמו "איה". סתם ולא פירש הלאה. ולפי דברי רבינו הקדוש הנחל נובע מקור חכמה רבינו נחמן "זה ינחמנו", נבאר את המימרא הקדושה של התיקונים ונכנס קצת בענין נח וההצלחה והיין. רבינו אומר בתורה ז' תניינא וכן בתורה ס"ח תניינא, שגדולת הצדיק היא שיהיה קיים למעלה ולמטה כאחת. וזה הגדולה זוכה ע"י שמאיר גם בבנים וגם בתלמידים. היינו את התלמידים שהם נקראים שוכני עפר היינו בני ישראל הפשוטים הרגילים המונחים בעולם הזה הוא מחזק אותם שה' איתם. שיש להם תמיד תקוה ושה' רוצה את עבודתם וכל דבר קטן ככל שיהיה שהם זוכים לעשות רצון ה' הוא יקר מאוד בעיני ה' וכל שכן כאשר זוכים לאיזה עסק שיש בו הידור מצוה. ואת שוכני העולם העליון צדיקים מלאכים וכו' הוא מוכיח תוכחה מתוקה שעוד לא זכו באמת לעבוד את ה' כראוי, מפאת שלא זכו לעמוד על גדולתו. וכל זה ע"י שהוא מראה להם גדולתו של ה' שהיא ריבוי רחמיו וחסדיו שכדי לגלותם ברא הכל. כדי לגלות רחמיו האין

כך שתולדותיו יתקיימו גם בעולם הזה. שזה נקרא הצלחה אמיתית הצלחה בשני העולמות. רק שבאמת בדורו שהיה דור קשה מאד, עם בירור מתוך רע עמוק ואכזר, לא האיר אז כל כך אור הצדיק ברעת הדור. ולכן רק בדורו נחשב. אבל בדורות אח"כ אף על פי שהיו גם רעים כנמרוד וכו', אבל לא היו רעים כל כך ולכן אור אברהם אבינו זרח ביותר. וזכה הרבה יותר מנח. ואנחנו צרכים ללמוד מזה לקח עצום כי הארת הצדיק תלויה בדור. וכל אחד מאתנו כפי שמציית לצדיק כך מאיר אור הצדיק שבדור.

הצדיק הוא האור הגנוז. וכפי הציות לצדיק כך מאיר האור הגנוז בליבות בני ישראל. רבינו מביא בתורה ט"ו בחלק הראשון "מי שרוצה לטעום מאור הגנוז" ור' אברהם בעל ביאור הלכות הביא על זה שיחה שם בביאור התורה שר' נתן למד את התורה הזאת עם התלמידים וכשסיים אמר: הפשט בתורה הזאת הוא שרבינו הוא אור הגנוז ומי שרוצה להתקרב אליו ירבה בהתבודדות. כלומר אור הצדיק הוא אור הגנוז שבבראשית. וכן בתורה ס"ז תניינא כתב רבינו שבראשית הוא הספד על נח הספד על הצדיק שנסתלק. כי הצדיק האמת של הדור מזריח בדיבורי תורתו לבוש לאור הגנוז. ובאמת נח נקרא בזוהר נייחא לכל עלמין בחי' שבת. ועל ידי הקרבן שהקריב בצאתו מן התיבה המתיק הרבה ועשה נייחא וכרת ה' ברית שלא יהיה עוד מבול. אבל לא תנוח קנאת ה' לקיים רצונו עד שיתלבש זה האור הגנוז לצדיקים לעתיד לבוא, גם בעולם הזה. ועיקר התלבשות זה האור ע"י הצדיקים הוא שיאירו לבני ישראל חיות זה האור. וע"י זה שוככת חמת המלך מכל העבודות

סוף. הצדיק זוכה לזה דוקא על ידי בחי' "איה" שלו. לפי איך שחיפש את קדושת רחמי ה' יתברך בחשך ההסתרה של העולם הזה ובחושך עמקות המושג של העולם הבא. ולפי התחזקותו בתוך החשך בבחי' "איה מקום כבודו להעריצו" כך זוכה להמשיך בחי' "מלא כל הארץ כבודו", ולחזק כל אדם לחפש את בחי' ה"איה" הפרטית שלו עד שימצא כבוד ה' השייך אליו להלל ולשבח לבוראו. ודוד המלך שהיה אלוף בבחי' "איה", כי כל חייו חיפש ודרש ונכנס בהסתרות נוראות וזכה בתפילתו לעורר ולהתודע אל ה' יתברך בכל מיני ודאויות איומות ונוראות ולהמתיק את הדינים ולנצח את אויבי הקדושה מבית ומחוץ וזכה לגלות כבוד ה' מופלא בבחי' קדושת ארץ ישראל, הוא מודיע לנו שהרוצה להודות לה' צריך לבחי' "אודה יה", שבה רמוזה בחי' "איה" כי הם במספר שוה ע"פ מימרת התיקונים. ודוקא "אודה יה" שהוא בחי' חלק הנסתר של שם ה'. יו"ד ה"י. כי העיקר לגלות את התורה הנסתרת ולהמשיך המקיפים אל תוך הדיבור עד שיהיה דיבורים הממשיכים דעת חדש את ה' ומחזקים את האמונה האלוקית ע"י ההתחדשות.

וזה "את האלוקים התהלך נח". שנח היה מהלך בתוך הדינים האלו והיה זוכה להמתיקם וליחד בהם יחודים קדושים שעשו נחת רוח בעליונים שעוד לא היו מעולם עד שכל הבריאה היתה כדאי בגללו והציל את כל הבריאה להוולד מחדש. כי רבינו הקדוש מגלה בתורה כ"ב בחלק הראשון שה' יתברך מדבר עם הצדיקים ומתייעץ עמם איך להמתיק הדינים. עיין שם ענין "למודי ה'". שהצדיקים כביכול מלמדים לה'. וכל זה ע"י שמעוררים את ה'

יתברך ללמוד ולהתפלל עד שתתגלה ע"י תפילת ה' התורה הנסתרת שיכולה להמתיק את כל הדינים שיש בזה הזמן. וכן להבין מה יעשו בני ישראל על מנת לעורר באתערותא דלתתא את המתקת הדינים הזו. שה' מגלה לצדיק האמת מה צריך לעשות. היינו נותן תורה. וגם לנח גילה את ענין התיבה. ובאמת רואים שכל גילוי ענין התיבה היה בו סודות מופלגים שה' גילה את רצונו בהם. איך בעיני ה' נתפסת הבריאה והחי שבה, טמא טהור שניים שניים שבע שבע צוהר, הכל סודות עליונים. ובאמת נח אחרי שיצא מן התיבה למד ענין חדש. הקריב קרבנות וכמו שפירש רש"י, דוקא ע"י ציווי השבע שבע זכה נח להבין שרצון ה' שיקריב לפניו קרבן מהבהמה הטהורה. ובאמת אז היה המתקה גדולה וה' יתברך כרת ברית וכו'. אבל חסרונו היה שלא זכה להתפלל על בני דורו שיזכה אותם ה' לשוב בתשובה. וזה כידוע ההבדל הגדול בין נח למשה רבינו. ונרמז בתיבות "מחני נא" שרמוז בזה מחיית המבול את כל החי. ומשה רבינו ביקש שלא יהיה כמו בדור המבול אלא שיתגלו רחמי ה'. כפי שכבר זכה משה רבינו להשיג במקיפים קדושים, שמהם נמשך עוזו לדרוש מה' יתברך, שיחון לעם ישראל את חטא העגל הנורא. ובאמת זכה עד שנתגלתה תורה חדשה שהיא שלש עשרה מדות של רחמים. וגם היתה המתקת הדינים מעל עם ישראל שיזכה להתקיים וימתיק את חטא העגל באופן חדש לא ע"י מחיית העם. ומובא באר"י בשער הליקוטים שזה הנסיון שהיה למשה הוא בבחי' הנסיון של נח. מה שה' הבטיח למשה שיעשה לו עם חדש. וכמו שהבטיח לנח ברית שיצא מהתיבה. ומשה לא

ידי זה". כך כותב רבינו הקדוש בתורה קע"ז בחלק ראשון. ומבאר שם שע"י היין נמשחים מוחין שהם בחי' המקיפים הנ"ל והם בחי' שמן משחת קדש שהיה על אהרן הכהן שאע"פ שהיה הוא זה שגרם בידיו ליצירת העגל, בכח משה זכה שה' יתברך על ידו דוקא ועל ידי זרעו יכפר עוון. וזה "דשנת בשמן ראשי" בחי' שמן המשחה המכפר והם ראשי תיבות "דבר". ואח"כ "כוסי רויה". "רויה" הוא המתקת הצמאון ע"י השתיה בבחי' המתקת הדין ע"י המשכת המוחין בשתיית היין וע"י המוחין והדעת מתהפך הכל לטובה. כי נתאחדים האש והמים החסדים והגבורות בהתגלות שרשם ע"י התגלות הדעת, ולכן הם מתיחדים והדינים מתמזגים בחסדים ונמתקים בסוד היחוד כידוע. וזה "רויה" לשון רויה ונייחא. ו"כוסי" זה ראשי תיבות "ויאמר ה' סלחתי כדברך" יו"ד כנגד שם הויה, ודוקא "כדברך". לפי הדבורים שנמשכו ע"י המוחין. כמו שמבאר רבינו בהמשך התורה שצריך לעשות מ"אלם" – "אלקים". היינו מחוסר דיבור "אלם" – לעשות תורה. בחי' אלקים רב ומושל. וזה ע"י שמכניסים באלם יו"ד ה"י ונהפך לצירוף אלוקים ונהיה דיבור לפאר לה'. ויכול להתפאר למעלה ע"י הדיבור הנאמר למטה ונמתקים דיני העגל שבאים להתקן בכל דור. וכל זה ע"י "איש חכם יכפרנה" עיין שם בתורה קע"ז הנ"ל. וכל זה תלוי בבחי' ברית כמובא שם היינו הדיבורים תלויים ביו"ד ה"י שהוא עדות לישראל על שמירת הברית והוא בחי' נח ששמר הברית אפילו בדור המבול שנמחו על פגם הברית. וזה "כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד" שע"י "שבטי י"ה" שהם קדושת הברית נמשך הדיבור הקדוש של

הסכים ואמר "מחני נא". ואז נתגלה תורה נסתרת שלא היתה מעולם. והיא סוד נצחי לעורר תמיד את ה' שיגלה חידושי תורתו בתפילתו, כי כשגילה זה החידוש עטף ה' יתברך עצמו בטלית בבחי' תפילה, וע"י השלש עשרה מדות מעוררים רחמי ה' שיתפלל ויוליד תורה מחודשת שמתגלים בה אפשרויות חדשות לתשובה לכל רשעי הדור באופן שכל אחד יוכל לחזור בתשובה ולהתרפאות מרשעותו. והכל תלוי בציות לצדיק הדור. וזה בחי' "איה" של הצדיק שזוכה לעורר ולהוליד תורה חדשה. ולכן דוד המלך שהיה כאמור אלוף בבחי' "איה" לו יאה להודות. וההודיה היא על כוס יין מלא כברכת ה': ונח עצמו רצה גם להמשיך זה התיקון הנפלא שביין שהוא בחי' השמחה שלעתיד לבוא, שיחזו כל ישראל בנועם ה' באור הגנוז ופעולתו בבריאה, רק שלא זכה. כי עדיין לא נתגלו נשמות ישראל באופן האמיתי שלהם שצריכים להתגלות להיות לבוש לשם ה' ולקבל תורת משה בהכנעה ואמונת חכמים. ולכן כתוב אצל נח "ויתגל" היינו גילוי שלא בזמנו. ובכח משה רבינו עליו השלום ותיקוניו והשגתו המופלגת לרצון ה' להמשיך לנשמות ישראל גילוי ולבוש שמסוגל לעמוד באור הגנוז ולקבלו, קיבלנו את התורה הנתונה לנו בכל יום לנצח. רק שגם על זה היה בלבול גדול כידוע ונעשה מה שנעשה. אבל ה' חמל עלינו וקיים אותנו כל הדורות ביהדותנו ובדורנו זה בו אנו חיים יש כבר בעולם גילוי מופלא שיכול לתקן הכל עד בוא משיחו צדקנו כפי שכבר העיד על עצמו בעצמו רבינו הקדוש.

"כי יש צדיקים אמיתיים שיש להם כח כששותים יין לפעמים, למחול עוונות על

עוינו ופשענו נוראות בכלליות ובפרטיות ריחם וחמל עלינו ה' יתברך ואף אחרי החורבן הגשמי והרוחני שלח לנו צדיק מופלג משוח בריח השמן הטוב הוא מריא דחיא מר דרור מרדכי הצדיק שבכח זעקתו עורר אותנו לתשובה וזיכה אותנו ליין המשמח ובחי' "נהפוך הוא" וימי הפורים האלה יתקיימו גם כשכל המועדים בטלים כמו התודה. רק שאצל הצדיק זה היין הוא בבחי' מוחין ואצל כלל ישראל היין של פורים הוא בחי' זריקת המוחין כדי מלהחיות הניצוצות שבקליפה ע"י בחי' "איה" התחתונה כמבואר בכוונות פורים בשער הכוונות.

והכלל בכל זה. שכל איש מישראל שזועקת נפשו להצלחה אמיתית. אל יחנוק זה הזעקה הפנימית ולא יפחד לבוא עמה בשיח. כי היא קדושה ומעירה אל התכלית. רק צריך להכניס אותה אל תוך התיבה. אל תיבת הדיבור. ולפעמים צריך הרבה בחי' "איה" כדי להכניס האור הפנימי אל תוך הדיבור המתגלה. וצריך לצעוק ולזעוק לה' על זה מאד. עד שירחם ויגאל יודע תעלומות המוחין. וע"י זה נותנים כח לרבינו הקדוש צדיק הדור עד בוא גואל שימתיק עלינו כל הדינים וירפא לנפשותינו מכל הפגמים. עד שנבוא לתשובה שלימה ולשמחה עצומה בה' ותורתו. וכל בטחונו וגילוי תכלית חייו יסמוך רק על היוצא מן התיבה על הדיבורים הקדושים שזוכה לדבר לפני ה' יתברך בהארות אור רבינו עליו בשעת ההתבודדות. כי רק משם נמשכים תולדות ההצלחה האמיתית וה' יעזרנו שיתהפך הכל לטובה ב"ב אמן.

ההתבודדות עד שיכול לשפוט את עצמו על כל עניניו ולהבין את התורה ששיכת לו שעד עתה נסתרה מפניו בחי' "אלם" ומאיר בו אור "אלקים", והכל בכח קדושת הברית של בית המקדש המקבל אורו מצדיק האמת כמבואר שם בתורה ס"ז תניינא, ועל ידי זה המשפט נתקנת היראה לידע כי ה' הוא האלקים שזה תיקון חטא העגל. ועיין עוד בהלכות הרשאה ג' בסופה על ענין זה. וזה בחי' היין ושלמות הדיבור וע"י זה נמשך רצון ה' בלבבות ישראל שרוצים בני ישראל לעשות רצונו בכל ליבם היפך דור המבול והפלגה. וזה בחי' "בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה" כל זה בתורה קע"ז שם, שע"י שמרוצה לפעול רק רצון ה' ולהמליך רצון ה' על כל ליבו ומעשיו, נתבטלים כל רצונות הגויים ומאיר אור הצדיק בעולם ונמשך ישועות וברכות.

וזה בחי' שניים שניים שבע שבע. כי מבואר בתיקונים בתיקון כ"א ששניים זה בחי' זוג בחי' היחוד העליון שעולה מעלה מעלה מזוג לזוג יותר עליון עד שנעשה יחוד ונעשה הכל אחד ונכלל באחד יחיד ומיוחד והכל נמתק בשרשו ומקומו ותכליתו האמיתית. ושבע שבע זה בחי' מלכויות שהמלכות היא שביעית ומשפיעים למטה ממלכות העליונה אל מלכות של כל עולם ועולם עד העולם הזה בו בני ישראל צרכים ומקבלים לשפע טוב להודות ולהלל לה' שפע מוחין וסיבות לטובה והרווחה וניסים. וזה גם בחי' "איה" ו"מלוא". שעל ידי ה"איה" מתמלה ה"מלוא" ומתגלה כבודו וחסדו.

וכן אנו בני ישראל אע"פ שחטאנו